



ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 11.7.2013
COM(2013) 516 final

2013/0239 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**σχετικά με τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 για τις μεταφορές
αποβλήτων**

{SWD(2013) 267 final}

{SWD(2013) 268 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Ο κανονισμός για τις μεταφορές αποβλήτων (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1013/2006¹, «ΚΜΑ») ορίζει απαιτήσεις για τις μεταφορές αποβλήτων, τόσο στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) όσο και μεταξύ της ΕΕ και τρίτων χωρών, με σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος. Ο ΚΜΑ επιβάλλει αυστηρότερους κανόνες για τα επικίνδυνα απόβλητα απ' ό,τι για τα μη επικίνδυνα.

Απαγορεύονται όλες οι εξαγωγές επικίνδυνων αποβλήτων σε χώρες εκτός ΟΟΣΑ και όλες οι εξαγωγές αποβλήτων για διάθεση εκτός της ΕΕ/ΕΖΕΣ (άρθρα 34 και 36 του ΚΜΑ). Με την απαγόρευση των εξαγωγών επικίνδυνων αποβλήτων σε χώρες εκτός ΟΟΣΑ, την οποία επιβάλλει ο ΚΜΑ, εφαρμόζεται η απαγόρευση των εξαγωγών από το 1995 βάσει της σύμβασης της Βασιλείας των Ηνωμένων Εθνών. Μπορούν να εξάγονται μη επικίνδυνα απόβλητα για αξιοποίηση (ανάκτηση) σε χώρες εκτός ΟΟΣΑ, υπό τον όρο ότι τα εν λόγω απόβλητα υποβάλλονται σε επεξεργασία με περιβαλλοντικά ορθό τρόπο, δηλαδή με τρόπο γενικά ισοδύναμο με τους κανόνες που ισχύουν στην ΕΕ².

Στο εσωτερικό της ΕΕ, όλες οι αποστολές αποβλήτων για αξιοποίηση μπορούν να τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία³. Στην περίπτωση των μη επικίνδυνων αποβλήτων, οι εν λόγω αποστολές δεν υπόκεινται σε προηγούμενη κοινοποίηση και πρέπει απλώς να είναι σύμφωνες με γενικές διατάξεις περί ενημέρωσης (τίτλοι II έως IV του ΚΜΑ). Τόσο οι μεταφορές επικίνδυνων αποβλήτων για αξιοποίηση, όσο και οι μεταφορές αποβλήτων για διάθεση, υπόκεινται σε προηγούμενη γραπτή κοινοποίηση και συγκατάθεση. Ωστόσο, στην περίπτωση των μεταφορών αποβλήτων για αξιοποίηση, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αντιταχθούν σε μια μεταφορά μόνο για τους περιβαλλοντικούς λόγους που παρατίθενται στον ΚΜΑ (άρθρο 12).

Καθορίζονται ειδικές υποχρεώσεις παραλαβής κατόπιν επιστροφής, σε περίπτωση που η μεταφορά είναι παράνομη ή δεν μπορεί να ολοκληρωθεί όπως είχε προβλεφθεί (άρθρα 22 έως 25 του ΚΜΑ).

Το άρθρο 50 του ΚΜΑ περιλαμβάνει γενική διάταξη για την εφαρμογή, η οποία ορίζει ότι τα κράτη μέλη προβλέπουν επιθεωρήσεις των εγκαταστάσεων και των επιχειρήσεων σύμφωνα με τις σχετικές με τις επιθεωρήσεις απαιτήσεις της οδηγίας 2008/98/ΕΚ (οδηγία-πλαίσιο για τα απόβλητα) και ότι μπορούν να διενεργούν ελέγχους κατά την οδική μεταφορά, σε λιμένες κ.λπ. ή σε μεταγενέστερο στάδιο, όταν τα απόβλητα έχουν ήδη φθάσει σε εγκατάσταση αξιοποίησης ή διάθεσης. Κατά τα άλλα, οι έλεγχοι επαφίενται στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών. Ο ΚΜΑ δεν περιέχει ειδικές διατάξεις για τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να διενεργούνται οι επιθεωρήσεις: ορίζει απλώς ότι «οι έλεγχοι μεταφορών περιλαμβάνουν τον

¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις μεταφορές αποβλήτων, ΕΕ L 190 της 12.7.2006, σ. 1.

² Άρθρα 18 και 49 και παράρτημα VII του ΚΜΑ. Βλ. επίσης κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 674/2012 της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2012, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1418/2007 σχετικά με την εξαγωγή για αξιοποίηση ορισμένων αποβλήτων προς ορισμένες χώρες στις οποίες δεν εφαρμόζεται η απόφαση του ΟΟΣΑ.

³ Τα σύμμεικτα αστικά απόβλητα τα οποία συλλέγονται από νοικοκυριά, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων όπου η συλλογή αυτή καλύπτει και απόβλητα από άλλους παραγωγούς (καταχώριση αποβλήτων 20 03 01), εμπίπτουν στις ίδιες διατάξεις με τα απόβλητα προς διάθεση, κατά το άρθρο 3 παράγραφος 5 του ΚΜΑ. Οι εισερχόμενες αποστολές αποβλήτων που προορίζονται για αποτεφρωτήρες ταξινομημένους ως ανάκτηση υπόκεινται σε ειδικούς κανόνες, κατά το άρθρο 16 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ («οδηγία-πλαίσιο για τα απόβλητα»).

έλεγχο εγγράφων, την επιβεβαίωση ταυτότητας και, ενδεχομένως, τον υλικό έλεγχο των αποβλήτων.»

Η γενική αυτή διατύπωση των απαιτήσεων επιθεώρησης στον ΚΜΑ έχει ως αποτέλεσμα την εμφάνιση μεγάλων διαφορών μεταξύ των κρατών μελών. Ορισμένα έχουν αναπτύξει πλήρη συστήματα επιθεώρησης που λειτουργούν εύρυθμα και έχουν ως στόχο τα φορτία αποβλήτων, είτε σε λιμένες είτε στις εγκαταστάσεις των παραγωγών και των συλλεκτών αποβλήτων, ενώ άλλα αντιμετωπίζουν σημαντικά προβλήματα εφαρμογής του κανονισμού και δεν διαθέτουν τις κατάλληλες δομές και πόρους για τον έλεγχο των ροών αποβλήτων και τη διενέργεια επιθεωρήσεων. Η κατάσταση αυτή οδηγεί σε «αποφυγή λιμένων» (port hopping), δηλ. οι εξαγωγείς παράνομων αποβλήτων επιλέγουν να αποστέλλουν τα απόβλητά τους μέσω των κρατών μελών με τους χαλαρότερους ελέγχους. Όταν εντείνεται η εφαρμογή σε ένα κράτος μέλος, οι παρανομούμενες εξαγωγείς μεταφέρουν τις εξαγωγικές τους δραστηριότητες σε άλλο κράτος μέλος. Συνεπώς, αποτελεσματική πρόληψη των παράνομων μεταφορών αποβλήτων μπορεί να επιτευχθεί μόνον εφόσον διενεργούνται επαρκείς έλεγχοι σε όλα τα κράτη μέλη.

Μεταξύ των παράνομων μεταφορών αποβλήτων τα μεγαλύτερα προβλήματα δημιουργούν τα επικίνδυνα απόβλητα και τα απόβλητα που αποστέλλονται παράνομα για εναπόθεση ή κατωτέρου επιπέδου επεξεργασία. Η εναπόθεση ή η κατωτέρου επιπέδου επεξεργασία αποβλήτων συχνά έχει σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον και στην ανθρώπινη υγεία για τους πληθυσμούς της περιοχής διάθεσης/επεξεργασίας. Οι διαρροές από τα απορριπτόμενα απόβλητα έχουν επίσης επιβλαβή επίδραση στο έδαφος και στα υδατορρέυματα και προκαλούν ατμοσφαιρική ρύπανση μέσω των εκπομπών, π.χ. βαρέων μετάλλων και έμμενων οργανικών ρύπων. Εάν τα πρότυπα και η ικανότητα ανακύκλωσης στις χώρες προορισμού δεν είναι επαρκή, οι πιθανοί περιβαλλοντικοί και υγειονομικοί κίνδυνοι απλώς εξάγονται σε άλλα μέρη του πλανήτη. Αυτό συμβάλλει επίσης στην πλανητική αύξηση της θερμοκρασίας και στην καταστροφή του στρώματος του όζοντος.

Η παρούσα νομοθετική πρόταση θα υποστηρίξει και θα κατευθύνει τις επιθεωρήσεις που διενεργούνται από τα κράτη μέλη, ώστε να στοχεύουν τις προβληματικές και υψηλού κινδύνου ροές αποβλήτων που περιγράφονται ανωτέρω. Τα κράτη μέλη θα διενεργούν εκτιμήσεις κινδύνων, οι οποίες θα καλύπτουν συγκεκριμένες ροές αποβλήτων και πηγές παράνομης μεταφοράς και κατά τις οποίες θα εξετάζονται δεδομένα προερχόμενα από συλλογή πληροφοριών, όπως αστυνομικές έρευνες και αναλύσεις εγκληματικών δραστηριοτήτων. Με βάση αυτές τις εκτιμήσεις κινδύνων, θα καθορίζονται κάθε έτος προτεραιότητες για τις επιθεωρήσεις, οι οποίες και θα δημοσιεύονται στα ετήσια σχέδια επιθεωρήσεων. Τα εν λόγω σχέδια θα δημοσιοποιούνται. Οι επιθεωρητές θα λαμβάνουν υπόψη τα σχέδια επιθεωρήσεων και θα ζητούν αποδεικτικά στοιχεία από τους ύποπτους για παράνομη μεταφορά αποβλήτων εξαγωγείς, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της πρότασης.

Οι παράνομες μεταφορές αποβλήτων αποτελούν σοβαρό και διαδεδομένο πρόβλημα. Οι απαγορεύσεις εξαγωγής επικίνδυνων αποβλήτων και αποβλήτων για διάθεση δυνάμει του ΚΜΑ συχνά παρακάμπτονται. Συχνά εξάγονται επικίνδυνα απόβλητα, έχοντας επισημανθεί ως μεταχειρισμένα προϊόντα, και απόβλητα για τελική διάθεση ως απόβλητα που προορίζονται για αξιοποίηση. Αυτό επιβεβαιώνεται από τις κοινές επιθεωρήσεις που διεξάγει το «Δίκτυο για την εφαρμογή και την επιβολή του δικαίου του περιβάλλοντος – Ομάδα για τις διασυνοριακές μεταφορές αποβλήτων» (IMPEL-tfs) με την υποστήριξη της Επιτροπής, από τις οποίες προέκυψαν πολύ υψηλά ποσοστά μη συμμόρφωσης με τον ΚΜΑ, λόγω παράνομων μεταφορών αποβλήτων. Στο πλαίσιο των κοινών επιθεωρήσεων κατά την περίοδο μεταξύ Οκτωβρίου του 2008 και Νοεμβρίου του 2010, 22 κράτη μέλη έλεγξαν τις μεταφορές από το οδικό δίκτυο και στους λιμένες και υπέβαλαν σχετικά στοιχεία (περισσότερες από 20 000 επιθεωρήσεις οδικών μεταφορών και σε λιμένες και περισσότερες από εκατό

επιθεωρήσεις εταιρειών)⁴. Αν ληφθούν υπόψη ο συνολικός αριθμός των μεταφορών αποβλήτων από την ΕΕ και στο εσωτερικό της που ελέγχθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου (3 454) και ο αριθμός των παραβάσεων (863), το συνολικό ποσοστό μη συμμόρφωσης μπορεί να υπολογιστεί σε 25 %.

Σε μελέτη του 2011 εκτιμήθηκε η ποσότητα των παράνομων μεταφορών, σε τόνους, ως ποσοστό της συνολικής ποσότητας των μεταφορών αποβλήτων εντός και εκτός της ΕΕ⁵. Η μελέτη κατέληξε στο συμπέρασμα ότι έστω και αν μόνο το 1 % του συνόλου των μεταφορών ήταν παράνομες, η συνολική ποσότητα των παράνομων μεταφορών αποβλήτων θα ανερχόταν σε 2,8 εκατομμύρια τόνους ετησίως.

Οι παράνομες μεταφορές αποβλήτων εκτός της ΕΕ συχνά προέρχονται από εγκαταστάσεις ανεξέλεγκτης συλλογής, αποθήκευσης και διαλογής, τις οποίες εκμεταλλεύονται παράνομες επιχειρήσεις που γίνονται κάτοχοι των αποβλήτων και τα μεταφέρουν παράνομα σε αναπτυσσόμενες χώρες. Μελέτη της Ευρώπης, του 2011⁶, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι χρησιμοποιούνται συχνά εγκαταστάσεις ενδιάμεσης αποθήκευσης για να συγκαλύψουν τον τελικό προορισμό των αποβλήτων και να ματαιώσουν τις προσπάθειες των αρχών επιβολής του νόμου να εντοπίσουν τις εταιρείες προέλευσης.

Οι λιμένες του βορειοδυτικού τμήματος της ΕΕ (Αμβέρσα, Αμβούργο, Χάβρη και Ρότερνταμ) διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στις εξαγωγές αποβλήτων (απόβλητα ηλεκτρονικών ειδών, οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους, πλαστικές ύλες, χαρτί και διάφορα είδη επικίνδυνων αποβλήτων) προς χώρες της Αφρικής και της Ασίας. Δεδομένου ότι από πολλούς από αυτούς τους λιμένες μεταφέρονται (νόμιμα και παράνομα) μεγάλες ποσότητες αποβλήτων εκτός της ΕΕ, διενεργούνται σε αυτούς συχνότεροι έλεγχοι και, πιθανώς, αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο εντοπίζονται εκεί περισσότερες παράνομες μεταφορές αποβλήτων.

Η αποτελεσματική εφαρμογή και οι επιθεωρήσεις των μεταφορών αποβλήτων δεν συμβάλλουν μόνο στην πρόληψη των σοβαρών επιπτώσεων στο περιβάλλον και την υγεία από τις παράνομες αποστολές αποβλήτων, αλλά και επιτρέπουν την εξοικονόμηση μεγάλων δαπανών και αποφέρουν άμεσα οικονομικά οφέλη στα κράτη μέλη και στη βιομηχανία. Στα οικονομικά οφέλη που προκύπτουν από τη βελτίωση της εφαρμογής περιλαμβάνεται η εξοικονόμηση των δαπανών εξυγίανσης και επαναπατρισμού. Για παράδειγμα, από πρόσφατη μελέτη προέκυψε ότι η αυστηρότερη εφαρμογή στον λιμένα του Ρότερνταμ είχε ως αποτέλεσμα τη βελτίωση της ποιότητας και την αύξηση της ποσότητας των αποβλήτων που ανακυκλώνονται, δεδομένου ότι τα απόβλητα αποστέλλονται μέσω νόμιμων οδών σε εγκαταστάσεις όπου εφαρμόζονται καλύτερες τεχνικές επεξεργασίας. Η ένταση των επιθεωρήσεων στον λιμένα του Ρότερνταμ είχε επίσης ως αποτέλεσμα τη δημιουργία 22 θέσεων εργασίας σε τελωνεία, υπηρεσίες επιθεώρησης και εγκαταστάσεις επεξεργασίας αποβλήτων⁷.

Στα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 2010 καλείται η Επιτροπή, μεταξύ άλλων, να εξετάσει το ενδεχόμενο ενίσχυσης των απαιτήσεων της ΕΕ για τις επιθεωρήσεις

⁴ Αναλυτική έκθεση της IMPEL με στοιχεία από τις κοινές επιθεωρήσεις διατίθεται στην ιστοσελίδα: <http://impel.eu/wp-content/uploads/2012/01/IMPEL-TFS-EA-II-Project-Final-report-adopted-v1-4.pdf>.

⁵ Assessment and guidance for the implementation of EU waste legislation in Member States (Αξιολόγηση και κατευθύνσεις για την εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ για τα απόβλητα στα κράτη μέλη), BiPRO, 16 Νοεμβρίου 2011, <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/reports.htm>.

⁶ «EU organised crime assessment» (Εκτίμηση του οργανωμένου εγκλήματος στην ΕΕ), Ευρώπη, 28 Απριλίου 2011, σ. 30, <https://www.europol.europa.eu/>.

⁷ Μελέτη με θέμα «Implementation of EU waste legislation for green growth» (Εφαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας περί αποβλήτων για πράσινη ανάπτυξη), BioIntelligence Service, 2011, <http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/pdf/study%2012%20FINAL%20REPORT.pdf>.

και τους δειγματοληπτικούς ελέγχους που διενεργούνται βάσει του ΚΜΑ. Ανταποκρινόμενη στο αίτημα αυτό, η Επιτροπή εξέτασε διεξοδικότερα το ζήτημα και εκπόνησε εκ των προτέρων εκτίμηση επιπτώσεων, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της σχετικά με τις εκτιμήσεις επιπτώσεων.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Στις 25 Ιανουαρίου 2011 η Επιτροπή δρομολόγησε διαδικτυακή διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη μέσω του δικτυακού της τόπου Europa, σύμφωνα με τα ελάχιστα πρότυπα για τις διαβουλεύσεις. Η διαβούλευση ήταν ανοικτή σε όλους τους ενδιαφερόμενους για ένδεκα εβδομάδες, μέσω του ενιαίου σημείου πρόσβασης στο Διαδίκτυο⁸. Κατά τη διάρκεια της διαβούλευσης, υποβλήθηκαν 65 εισηγήσεις από 18 αρχές κρατών μελών, από μία αρχή χώρας του ΕΟΧ και από 25 οργανώσεις βιομηχανικών κλάδων, πέντε ιδιωτικές εταιρείες, δύο δημόσιους οργανισμούς, τρεις μη κυβερνητικές οργανώσεις και 11 ιδιώτες⁹. Οι ενδιαφερόμενοι τάσσονται ευρέως υπέρ των νομοθετικών απαιτήσεων της ΕΕ για τις επιθεωρήσεις των μεταφορών αποβλήτων (ποσοστό 90 % των απαντήσεων).

Κατά τη δημόσια διαβούλευση που πραγματοποιήθηκε το 2012 σχετικά με τις επαχθείς για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) νομοθετικές πράξεις, εκφράστηκαν ανησυχίες για το ότι ο ΚΜΑ δεν οδήγησε στη δημιουργία κοινής αγοράς για τη χρησιμοποίηση και την ανακύκλωση των αποβλήτων, εξαιτίας της διαφορετικής εφαρμογής και ερμηνείας του στα διάφορα κράτη μέλη, και ότι χρειάζονται μεγαλύτερες προσπάθειες για να εξασφαλιστεί η ενιαία εφαρμογή του ΚΜΑ, με επίκεντρο τα επικίνδυνα απόβλητα και με λιγότερη έμφαση σε εκείνα που δεν δημιουργούν προβλήματα. Ένας άλλος προβληματισμός που διατυπώθηκε ήταν ότι θα πρέπει να απλουστευθούν περαιτέρω οι διαδικασίες διακίνησης αποβλήτων μεταξύ των κρατών μελών και να ανατεθεί η επιθεώρηση και αξιολόγηση των εγκαταστάσεων επεξεργασίας αποβλήτων στις αρχές του κράτους μέλους παραλαβής.

Η παρούσα νομοθετική πρόταση σχετικά με τις επιθεωρήσεις των μεταφορών αποβλήτων επιδιώκεται να συμβάλει στην ενιαία εφαρμογή του ΚΜΑ, μέσω της θέσπισης ελάχιστων απαιτήσεων όσον αφορά τις επιθεωρήσεις, για όλη την ΕΕ, με επίκεντρο τις προβληματικές ροές αποβλήτων¹⁰. Ο ΚΜΑ προβλέπει ήδη μια απλουστευμένη διαδικασία για τις μεταφορές αποβλήτων προς αξιοποίηση, σε σχέση με τις μεταφορές αποβλήτων προς διάθεση. Ωστόσο, η έλλειψη εναρμονισμένων διαδικασιών επιθεώρησης υπονομεύει την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς όσον αφορά τις μεταφορές αποβλήτων. Η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς προϋποθέτει ότι οι επιθεωρήσεις των μεταφορών αποβλήτων διενεργούνται με αποτελεσματικό τρόπο σε όλη την ΕΕ. Η σημερινή απουσία ίσων όρων ανταγωνισμού, που οφείλεται στις μεγάλες ανομοιότητες των πρακτικών εφαρμογής της νομοθεσίας, φέρνει τις νομοταγείς επιχειρήσεις σε οικονομικά μειονεκτική θέση. Τα υψηλά ποσοστά παράνομων μεταφορών υπονομεύουν τις βιομηχανίες νόμιμης επεξεργασίας και διάθεσης αποβλήτων. Η ορθή εφαρμογή του ΚΜΑ στο σύνολο της ΕΕ θα ενισχύσει την

⁸ Η διαβούλευση με τους ενδιαφερομένους βασίστηκε εν μέρει σε δύο μελέτες: «Inspection requirements for waste shipments» (Απαιτήσεις για τις επιθεωρήσεις των μεταφορών αποβλήτων), τελική έκθεση, 12 Αυγούστου 2009, BioIntelligence <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/reports.htm>, και «Environmental, social and economic impact assessment of possible requirements and criteria for waste shipment inspections, controls and on-the-spot-checks» (Εκτίμηση των περιβαλλοντικών, κοινωνικών και οικονομικών επιπτώσεων των πιθανών απαιτήσεων και κριτηρίων για τις επιθεωρήσεις και τους επιτόπιους και άλλους ελέγχους των μεταφορών αποβλήτων), τελική έκθεση, 4 Ιουνίου 2010, Biointelligence SA <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/reports.htm>.

⁹ <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/news.htm>.

¹⁰ Βλ. επίσης ανακοίνωση της Επιτροπής για τη συνέχεια που δόθηκε στις διαβουλεύσεις με τις ΜΜΕ σχετικά με τις 10 πιο επαχθείς νομοθετικές πράξεις της ΕΕ.

εμπιστοσύνη των οικονομικών παραγόντων στο σύστημα των θαλασσιών μεταφορών. Θα υπάρχουν κίνητρα για επενδύσεις και δημιουργία νέων θέσεων εργασίας στις εταιρείες του κλάδου της ανακύκλωσης και της διαχείρισης αποβλήτων.

Η επιθεώρηση των εγκαταστάσεων επεξεργασίας αποβλήτων είναι καθήκον των αρχών του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκονται οι εν λόγω εγκαταστάσεις. Ωστόσο, είναι απαραίτητο να μπορεί η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αποστολής να αξιολογεί τον τρόπο διαχείρισης των αποβλήτων από την εγκατάσταση του κράτους μέλους παραλαβής. Για παράδειγμα, η αρχή αποστολής, αφού εξετάσει τη φύση των αποβλήτων, ενδέχεται να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν είναι δυνατή η διαχείρισή τους σύμφωνα με τα άρθρα 11 και 12 του ΚΜΑ από την εγκατάσταση του κράτους μέλους παραλαβής. Η αξιολόγηση αυτή πρέπει να διενεργείται πριν από την αναχώρηση του φορτίου από τη χώρα αποστολής, ειδάλλως είναι αδύνατον να προληφθούν οι παράνομες μεταφορές. Εάν η μεταφορά είναι παράνομη, η χώρα αποστολής ενδέχεται να υποχρεωθεί να αναλάβει τις δαπάνες, μεταξύ άλλων για την παραλαβή των αποβλήτων που θα πρέπει να επιστραφούν. Ως εκ τούτου, η αξιολόγηση των εγκαταστάσεων επεξεργασίας αποβλήτων δεν είναι δυνατόν να ανατεθεί αποκλειστικά στις αρχές του κράτους μέλους παραλαβής.

Κατά την εκ των προτέρων εκτίμηση των επιπτώσεων της παρούσας νομοθετικής πρότασης από την Επιτροπή εξετάστηκαν διάφορες επιλογές για την ένταση των επιθεωρήσεων και την αυστηρότερη εφαρμογή του ΚΜΑ. Στην προετοιμασία των μελετών που εκπονήθηκαν για την υποστήριξη της εκτίμησης συμμετείχαν ενεργά το «Δίκτυο για την εφαρμογή και την επιβολή του δικαίου του περιβάλλοντος – Ομάδα για τις διασυνοριακές μεταφορές αποβλήτων» (IMPEL-tfs) της ΕΕ, οι αρχές των κρατών μελών και διάφορες ομάδες ενδιαφερομένων.

Η εκτίμηση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο συνδυασμός ενωσιακών νομοθετικών απαιτήσεων και καθοδήγησης είναι η αποτελεσματικότερη επιλογή για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που σχετίζονται με τις παράνομες μεταφορές αποβλήτων. Η επιλογή αυτή θα έχει επίσης το μικρότερο καθαρό κόστος και τις θετικότερες οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Θα οδηγήσει σε σημαντική εξοικονόμηση δαπανών εξυγίανσης και επαναπατρισμού, καθώς και σε μείωση του έμμεσου κόστους για τα κράτη μέλη διαμετακόμισης αποβλήτων. Από την εναρμόνιση της νομοθεσίας θα επωφεληθεί και η βιομηχανία. Η αύξηση των ποσοτήτων αποβλήτων που αποστέλλονται μέσω νόμιμων οδών θα οδηγήσει σε βελτιστοποιημένες διαδικασίες, καλύτερες τεχνικές διαλογής και υψηλότερη ποιότητα των αποβλήτων. Η νομοθετική απαίτηση για αυστηρότερες επιθεωρήσεις θα μπορούσε επίσης να δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας και να αποτρέψει τη μετατόπιση θέσεων εργασίας εκτός της ΕΕ.

Στο πλαίσιο της εκτίμησης επιπτώσεων υπολογίστηκε το κόστος για τα κράτη μέλη που δεν διαθέτουν κατάλληλα συστήματα επιθεώρησης (π.χ. για την πρόσληψη προσωπικού και την αναβάθμιση της υποδομής και των επιθεωρήσεων). Το εν λόγω κόστος θα είναι περίπου 4 εκατομ. ευρώ/έτος για το σύνολο της ΕΕ, αλλά θα μπορούσε να υπερκαλυφθεί από τα οικονομικά και κοινωνικά οφέλη και/ή να χρηματοδοτηθεί από τα εισπραττόμενα πρόστιμα. Σύμφωνα με την εκτίμηση επιπτώσεων, το κόστος των απαιτούμενων πρόσθετων επιθεωρήσεων θα αντισταθμιστεί, εάν ποσοστό μικρότερο από το 1 % του συνόλου των ετήσιων επιθεωρήσεων έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή προστίμων μέσου ύψους.

Κατά την εκτίμηση επιπτώσεων διαπιστώθηκε ότι το σημαντικότερο από τα προτεινόμενα νομοθετικά μέτρα είναι ο σχεδιασμός των επιθεωρήσεων. Ο δεύτερος σημαντικότερος παράγοντας που συμβάλλει στην επίλυση του προβλήματος είναι η δυνατότητα των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών να ζητούν αποδεικτικά στοιχεία από τους ύποπτους για παράνομη μεταφορά αποβλήτων εξαγωγείς, προκειμένου να ελέγχουν τη νομιμότητα των μεταφορών,

και ακολουθούν, κατά φθίνουσα σειρά, οι έλεγχοι των εγκαταστάσεων προηγούμενου σταδίου και η κατάρτιση του προσωπικού των αρχών.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Το άρθρο 1 παράγραφος 3 στοιχείο β) της παρούσας πρότασης τροποποιεί το άρθρο 50 του ΚΜΑ, εισάγοντας απαιτήσεις σχεδιασμού για τις επιθεωρήσεις των μεταφορών αποβλήτων.

Το άρθρο 1 παράγραφος 3 στοιχείο γ) εισάγει στο άρθρο 50 τη δυνατότητα των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών να ζητούν αποδεικτικά στοιχεία από τους ύποπτους για παράνομη μεταφορά αποβλήτων εξαγωγείς, προκειμένου να ελέγχουν τη νομιμότητα των μεταφορών. Τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία μπορούν να αφορούν το κατά πόσον η ουσία ή το αντικείμενο είναι «απόβλητα», το αν το φορτίο προορίζεται για αξιοποίηση ή διάθεση, καθώς και το είδος των μεθόδων και προτύπων επεξεργασίας των συγκεκριμένων αποβλήτων που εφαρμόζει η εγκατάσταση στη χώρα προορισμού, με απώτερο σκοπό την εκτίμηση της συμμόρφωσης με το άρθρο 49 του ΚΜΑ.

Το άρθρο 1 παράγραφοι 2 και 4 εναρμονίζει τον ΚΜΑ με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τη δέσμευση της Επιτροπής να επανεξετάζει τις σχετικές με την κανονιστική διαδικασία διατάξεις κάθε πράξης που προτίθεται να τροποποιήσει.

Το άρθρο 2 της παρούσας πρότασης ορίζει ότι ο κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εφαρμόζεται από την *[πρώτη από τις ημερομηνίες 1η Ιανουαρίου xxxx ή 1η Ιουλίου xxxx, κατά την οποία έχει συμπληρωθεί τουλάχιστον εξαμήνο από την έναρξη ισχύος του κανονισμού]*.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Άνευ αντικειμένου.

5. ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Άνευ αντικειμένου.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 για τις μεταφορές αποβλήτων

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών¹²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων¹³ ορίζει απαιτήσεις για τις μεταφορές αποβλήτων, τόσο στο εσωτερικό της Ένωσης όσο και μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών, με σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος. Ωστόσο, έχουν εντοπιστεί ελλείψεις στην εφαρμογή και στις επιθεωρήσεις που διενεργούν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, οι οποίες οφείλονται, μεταξύ άλλων, στην απουσία σαφών σχετικών διατάξεων.
- (2) Ο κατάλληλος σχεδιασμός των επιθεωρήσεων που αφορούν μεταφορές αποβλήτων είναι απαραίτητος για τη δημιουργία της αναγκαίας δυναμικότητας για τις εν λόγω επιθεωρήσεις και την αποτελεσματική πρόληψη των παράνομων μεταφορών. Θα πρέπει, επομένως, να ενισχυθούν οι διατάξεις του άρθρου 50 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 που αφορούν την εφαρμογή και τις επιθεωρήσεις, με στόχο να εξασφαλιστεί ο τακτικός και συνεπής σχεδιασμός των επιθεωρήσεων. Ο σχεδιασμός θα πρέπει να περιλαμβάνει ορισμένα βασικά στοιχεία, στα οποία συμπεριλαμβάνονται οι εκτιμήσεις κινδύνου, οι στρατηγικές, οι στόχοι, οι προτεραιότητες, οι αριθμοί και τα είδη των προβλεπόμενων επιθεωρήσεων, η ανάθεση καθηκόντων, τα μέσα συνεργασίας μεταξύ των αρχών, καθώς και διατάξεις σχετικά με την κατάρτιση των επιθεωρητών.
- (3) Εμφανίζονται αποκλίσεις μεταξύ των κανόνων που ισχύουν ανά την Ένωση όσον αφορά τη δυνατότητα των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών να ζητούν αποδεικτικά στοιχεία από τους εξαγωγείς αποβλήτων, προκειμένου να ελέγχουν τη νομιμότητα των μεταφορών. Τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία μπορούν να αφορούν το κατά πόσον η

¹¹ ΕΕ C της , σ. .

¹² ΕΕ C της , σ. .

¹³ ΕΕ L 190 της 12.7.2006, σ. 1.

ουσία ή το αντικείμενο είναι «απόβλητα» κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 ή το κατά πόσον τα απόβλητα πρόκειται να μεταφερθούν σε εγκαταστάσεις περιβαλλοντικά ορθής διαχείρισης, σύμφωνα με το άρθρο 49 του κανονισμού. Συνεπώς, το άρθρο 50 του κανονισμού θα πρέπει να παρέχει στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών τη δυνατότητα να ζητούν αποδεικτικά στοιχεία από τους ύποπτους για παράνομη μεταφορά αποβλήτων εξαγωγείς, προκειμένου να ελέγχουν τη νομιμότητα των μεταφορών.

- (4) Οι παράνομες μεταφορές αποβλήτων συχνά προέρχονται από εγκαταστάσεις ανεξέλεγκτης συλλογής, αποθήκευσης και διαλογής. Θα πρέπει συνεπώς να επιβληθούν απαιτήσεις επιθεώρησης για τους εν λόγω χώρους εγκαταστάσεων αποβλήτων.
- (5) Λόγω της έναρξης ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, οι αρμοδιότητες που έχουν ανατεθεί στην Επιτροπή βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 θα πρέπει να εναρμονιστούν με το άρθρο 290 της Συνθήκης.
- (6) Η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 της συνθήκης, με στόχο τη θέσπιση τεχνικών και οργανωτικών απαιτήσεων για την πρακτική εφαρμογή της ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξάγει η Επιτροπή κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων.
- (7) Κατά την προετοιμασία και τη σύνταξη κατ' εξουσιοδότηση πράξεων η Επιτροπή θα πρέπει να εξασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
- (8) Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει: κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή του άρθρου 12 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) του κανονισμού· κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή του άρθρου 15 του κανονισμού· κατευθυντήριες γραμμές για τη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών όσον αφορά τις παράνομες μεταφορές· περαιτέρω καθοδήγηση σχετικά με τη χρήση των γλωσσών· περαιτέρω διασαφήνιση των διαδικαστικών απαιτήσεων του τίτλου II του κανονισμού, όσον αφορά την εφαρμογή τους στις εξαγωγές, στις εισαγωγές και στη διαμετακόμιση αποβλήτων από, προς και μέσω της Κοινότητας.
- (9) Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (10) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται από την πρώτη από τις ημερομηνίες 1η Ιανουαρίου [xxxx] ή 1η Ιουλίου [xxxx], κατά την οποία έχει συμπληρωθεί τουλάχιστον εξαμήνου από την έναρξη ισχύος του κανονισμού, ώστε να δοθεί επαρκής χρόνος στα κράτη μέλη και στις επιχειρήσεις να προετοιμαστούν για την εφαρμογή των μέτρων που απαιτούνται βάσει του άρθρου 50 αυτού,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 τροποποιείται ως εξής:

- (1) Στο άρθρο 2 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 36:

«36. «επαναχρησιμοποίηση»: κάθε εργασία με την οποία προϊόντα ή κατασκευαστικά στοιχεία που δεν είναι απόβλητα χρησιμοποιούνται εκ νέου για τον σκοπό για τον οποίο σχεδιάστηκαν.»

- (2) Στο άρθρο 26 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 5:

«5. Εξουσιοδοτείται η Επιτροπή να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 59, σχετικά με τεχνικές και οργανωτικές απαιτήσεις όσον αφορά την πρακτική εφαρμογή της ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων για την υποβολή εγγράφων και πληροφοριών.»

(3) Το άρθρο 50 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα εφαρμογής του παρόντος κανονισμού που προβλέπουν, μεταξύ άλλων, επιθεωρήσεις των εγκαταστάσεων και των επιχειρήσεων, σύμφωνα με το άρθρο 34 της οδηγίας 2008/98/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα¹⁴, καθώς και δειγματοληπτικούς ελέγχους των μεταφορών αποβλήτων ή της σχετικής αξιοποίησης ή διάθεσης.»

β) παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος 2α:

«2α. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι οικείες αρμόδιες αρχές καταρτίζουν σχέδια για τις επιθεωρήσεις που έχουν ως στόχο τον έλεγχο της συμμόρφωσης με τον παρόντα κανονισμό. Τα σχέδια καλύπτουν το σύνολο της γεωγραφικής περιοχής του κράτους μέλους και ισχύουν για όλες τις επιθεωρήσεις που αφορούν μεταφορές αποβλήτων και διενεργούνται σύμφωνα με την παράγραφο 2, συμπεριλαμβανομένων των επιθεωρήσεων σε εγκαταστάσεις και επιχειρήσεις, σε οδικές και σιδηροδρομικές μεταφορές και σε αποστολές σε λιμένες. Τα εν λόγω σχέδια περιλαμβάνουν:

- α) τη στρατηγική και τους στόχους των επιθεωρήσεων που αφορούν μεταφορές αποβλήτων, με μνεία των αναγκαίων ανθρώπινων, χρηματοοικονομικών και λοιπών πόρων·
- β) εκτίμηση κινδύνων, η οποία καλύπτει συγκεκριμένες ροές αποβλήτων και πηγές παράνομης μεταφοράς και στην οποία εξετάζονται δεδομένα προερχόμενα από συλλογή πληροφοριών, όπως αστυνομικές έρευνες και αναλύσεις εγκληματικών δραστηριοτήτων·
- γ) τις προτεραιότητες και περιγραφή του τρόπου με τον οποίο καθορίστηκαν οι εν λόγω προτεραιότητες με βάση τις στρατηγικές, τους στόχους και την εκτίμηση κινδύνων·
- δ) πληροφορίες για τους αριθμούς και τα είδη των προβλεπόμενων επιθεωρήσεων σε χώρους εγκαταστάσεων αποβλήτων, σε οδικές και σιδηροδρομικές μεταφορές και σε αποστολές σε λιμένες·
- ε) ανάθεση καθηκόντων σε κάθε αρχή που μετέχει στις επιθεωρήσεις οι οποίες αφορούν μεταφορές αποβλήτων·
- στ) μέσα συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων αρχών που μετέχουν στις επιθεωρήσεις και
- ζ) εκτίμηση της ανάγκης κατάρτισης των επιθεωρητών σε τεχνικά ή νομικά θέματα που σχετίζονται με τη διαχείριση και τις μεταφορές αποβλήτων, καθώς και διατάξεις σχετικά με προγράμματα τακτικής κατάρτισης.

¹⁴

EE L 312 της 22.11.2008, σ. 3.

Τα σχέδια επανεξετάζονται τουλάχιστον ετησίως και, κατά περίπτωση, επικαιροποιούνται. Κατά την επανεξέταση αξιολογείται ο βαθμός υλοποίησης των στόχων και των λοιπών στοιχείων των σχεδίων.

Τα σχέδια δημοσιοποιούνται από την αρμόδια αρχή σύμφωνα με την οδηγία 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες¹⁵.»

γ) παρεμβάλλονται οι ακόλουθες παράγραφοι 4α και 4β:

«4α. Προκειμένου να εξακριβώσει ότι ένα φορτίο δεν περιέχει απόβλητα κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1, η αρμόδια αρχή μπορεί:

- (i) να επαληθεύει ότι έχει προβλεφθεί κατάλληλη προστασία του φορτίου από ζημίες κατά τη μεταφορά, τη φόρτωση και την εκφόρτωση και
- (ii) εάν υπάρχουν υπόνοιες για παράνομη μεταφορά αποβλήτων, να απαιτεί από το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για το φορτίο να υποβάλει αντίγραφο του τιμολογίου και της σύμβασης που αφορούν την πώληση ή τη μεταβίβαση της κυριότητας της ουσίας ή του αντικειμένου, όπου αναφέρεται ότι προορίζεται για επαναχρησιμοποίηση κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 36, και να αποδείξει ότι λειτουργεί πλήρως.

4β. Προκειμένου να εξακριβώσει ότι ένα φορτίο προορίζεται για εργασίες αξιοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 49, η αρμόδια αρχή μπορεί, εάν υπάρχουν υπόνοιες για παράνομη μεταφορά αποβλήτων, να απαιτεί από το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για το φορτίο να υποβάλει σύμβαση, επιστολή ή άλλο έγγραφο με την υπογραφή της εγκατάστασης αξιοποίησης, στο οποίο προσδιορίζονται οι μέθοδοι, οι τεχνολογίες και τα πρότυπα επεξεργασίας αποβλήτων που εφαρμόζει η εγκατάσταση αξιοποίησης στη χώρα προορισμού.»

(4) Τα άρθρα 59 και 59α αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 59

Άσκηση των ανατιθέμενων αρμοδιοτήτων

1. Η αρμοδιότητα έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η αναφερόμενη στο άρθρο 26 παράγραφος 5 εξουσιοδότηση της Επιτροπής ισχύει για αόριστη χρονική περίοδο από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.
3. Η αναφερόμενη στο άρθρο 26 παράγραφος 5 εξουσιοδότηση είναι δυνατόν να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης επιφέρει τη λήξη της εξουσιοδότησης που προσδιορίζεται σε αυτήν. Η εν λόγω απόφαση αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ήδη ισχύουν.
4. Μόλις η Επιτροπή εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
5. Οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εκδίδονται βάσει του άρθρου 26 παράγραφος 5 αρχίζουν να ισχύουν μόνον εάν δεν διατυπωθούν αντιρρήσεις ούτε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ούτε από το Συμβούλιο, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση

¹⁵ ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26.

της εκάστοτε πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, ή εάν, πριν από την εκπνοή της προαναφερόμενης προθεσμίας, τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο έχουν πληροφορήσει την Επιτροπή ότι δεν θα διατυπώσουν αντιρρήσεις. Η εν λόγω προθεσμία παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 59α

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 39 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ.

Η εν λόγω επιτροπή είναι επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Εφαρμόζεται από την [πρώτη από τις ημερομηνίες 1η Ιανουαρίου xxxx ή 1η Ιουλίου xxxx, κατά την οποία έχει συμπληρωθεί τουλάχιστον εξαμήνο από την έναρξη ισχύος του κανονισμού].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος